

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 10C/169/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2312209097
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Foltánová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2016:2312209097.19

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní vedenom pred samosudkyňou JUDr. Evou Foltánovou, v právnej veci žalobcu: O.M. E., J.. XX.XX.XXXX, H. K. N. Č.. XXX, zast. BARKOCI law firm, s.r.o., Advokátska kancelária, Námestie slobody 28, Bratislava, proti žalovanému: S. N., J.. XX.XX.XXXX, J.K. XXXX/X, Š., zast. AK Advokáti Henrich s.r.o., Skautská 12, Nitra, o zaplatenie 47 780,14 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný žalobcovi zaplatiť 37 000,-Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania vo výške 12 240,14 Eur, ktorú sumu je povinný zaplatiť žalovaný Advokátskej kancelárii BARKOCI law firm s.r.o., so sídlom Námestie slobody 28, 811 08 Bratislava do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou podanou na tunajší súd 24. apríla 2012 žiadal vydať platobný rozkaz, ktorým zaviazhe žalovaného žalobcovi zaplatiť 47 780,14 Eur s 15 % ročným úrokom zo sumy 50 000,-Eur od 2.októbra 2011 do zaplatenia a uplatnil si náhradu trov konania. Žalobu podal na tom skutkovom základe, že účastníci konania 4. novembra 2009 uzatvorili zmluvu o pôžičke vo forme Notárskej zápisnice spisanej notárkou Z.. S. E., v zmysle ktorej sa žalovaný žalobcovi zaviazal vrátiť poskytnutú pôžičku do 4. novembra 2010 s 15 % ročným úrokom.

Súd vo veci vydal 3. mája 2012 platobný rozkaz v zmysle návrhu žalobcu. Proti platobnému rozkazu žalovaný v zákonnej lehote podal odpor, pričom nespochybnil uzatvorenie zmluvy o pôžičke vo výške 200 000,-Eur a dohodu o zaplatení úroku vo výške 15 % ročne z poskytnutej pôžičky. V odpore namietal dve skutočnosti:

1. že žalobca môže požadovať úroky z pôžičky len na dobu do dojednaného dňa splatnosti istiny pôžičky
2. a výšku ročného úroku s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo 57/2005. V prípade dohody o úrokoch platí § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka / ďalej len O. Z. /. Úroková miera z úverov poskytovaných bankami v inkriminovanom období pri úveroch do jedného roka predstavovala cca 7,89 - 8,67 % ročne.

Žalobca v priebehu konania žiadal súd, aby pripustil zmenu žalobného petitu, v zmysle ktorého žalovaný je povinný žalobcovi zaplatiť 53 882,64 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súd na pojednávaní konanom 15. apríla 2013 pripustil zmenu žalobného petitu, pretože sa jednalo o kvantitatívnu zmenu. V priebehu konania žalobca v časti 16 000,-Eur žalobu zobral späť z dôvodu zaplatenia tejto časti žalovaným. Súd uznesením z 22. októbra 2015 č. k. 10C 169/2012-295 konanie v časti o zaplatenie 16 000,-Eur zastavil, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 19. novembra 2015. Predmetom konania sa stala suma 37 882,64,-Eur.

Na základe zisteného právneho a skutkového stavu tunajší súd rozsudkom z 22. mája 2013 č. k. 10C 196/2012-141 I. výrokom žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 28 733,66,-Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, II. výrokom žalobu vo zvyšnej časti zamietol a III. výrokom rozhodol o náhrade trov konania tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal. Na základe odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa Krajský súd v Trnave 28. júla 2014 č. k. 25Co 56/2013-238 rozsudok prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vo svojom rozhodnutí vyslovil právny názor v časti požadovaného úroku z pôžičky len na dobu do dojednaného dňa splatnosti istiny pôžičky tak, že omeškanie dlžníka s vrátením pôžičky nemá vplyv na povinnosť dlžníka platiť z požičanej peňažnej sumy dohodnuté úroky, avšak v zmysle O. Z. sa omeškaním rozširujú právne povinnosti na strane dlžníka o povinnosť platiť z dlžnej sumy aj úroky z omeškania / § 517 ods. 1, 2 O.Z. /. Nemožno súhlasiť s názorom žalovaného, že úroky patria veriteľovi iba do splatnosti pôžičky, pričom počas omeškania dlžníka nastupujú namiesto dohodnutého úroku, úroky z omeškania. Zmluva o pôžičke je reálny kontrakt, a teda aj úroky patria veriteľovi dovtedy, kým dlžník užíva istinu, respektíve jej časť. Dohodnutý úrok treba odlišovať od úroku z omeškania, na ktorý má veriteľ nárok zo zákona, ak sa dlžník dostal so splnením pôžičky do omeškania a ktorý predstavuje sankciu za porušenie povinnosti dlžníka vrátiť dlh riadne a včas. V časti neplatnosti právneho úkonu v časti dohodnutých úrokov Krajský súd v Trnave vo svojom rozhodnutí vyslovil, že skutočnosť, že určitý úrok je vyšší ako obvyklý, ešte neznamená automaticky rozpor s dobrými mravmi. V prípade, ak súd podľa svojho uváženia a vzhľadom na okolnosti konkrétneho prípadu dospieje k záveru o rozpore úrokovej sadzby s dobrými mravmi, predovšetkým sa kladie dôraz na konajúci súd, aby riadne a dostatočne odôvodnil, na základe akých skutkových a právnych skutočností k takémuto záveru dospel.

Za účelom zistenia skutkového stavu vo veci súd vypočul účastníkov konania, oboznámil sa zhodne oboznámenými dôkazmi pred rozhodnutím súdu z 22.5.2013, potvrdením NBS ohľadne úverov poskytnutých v eurách z č.l. 211,212, vkladom v hotovosti z č.l. 278, úrokovými mierami úverov z č.l. 279, rozsudkom NS ČR sp. zn. 33Odo/236/2005 z č.l. 281-286, ponukou na prenájom a predaj administratívnej budovy nachádzajúcej sa v Šali, na ul. Diakovská, čestným prehlásením spoločnosti S Real, vyčíslením hodnoty administratívnej budovy TP Centrum s.r.o., výpisom z obchodného registra S Real s.r.o..

Žalobca žiadal žalobe v plnom rozsahu vyhovieť. So žalovaným sa dohodol na poskytnutí pôžičky s 15 % úrokom od doby poskytnutia pôžičky až do doby jej zaplataenia. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave v predmetnej veci, ako aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 21Cdo 1484/2004 a rozhodnutie Vyššieho súdu v Prahe sp. zn. 12Cmo 95/2005 ohľadne výšky zmluvného úroku, ktorá je vždy vecou dohody. Poukázal tiež na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 33Odo 236/2005, v odôvodnení ktorého súd uvádza, že neprimeraným úrokom je spravidla úrok dohodnutý vo výške, ktorý podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, stanovenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úveru alebo pôžičiek. Možno pripustiť, že pri pôžičke uzatváranej medzi fyzickými osobami, najmä v prípade, kde je dlžníkom osoba nachádzajúca sa v obtiažnej finančnej situácii má pre veriteľa na rozdiel od banky poskytujúcej úver alebo pôžičku výrazne vyššiu mieru rizikovosti, a preto od závislosti od konkrétneho prípadu nemusí byť neprimeraný úrok, ktorý je dvojnásobkom alebo trojnásobkom úrokovej miery peňažných ústavov. Miera rizikovosti pre žalobcu v čase uzatvorenia právneho úkonu bola značná. Pôžička bola vymožená až v exekučnom konaní po niekoľkých rokoch.

Právny zástupca žalobcu predložil súdu rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky, v zmysle ktorého úrok sleduje osud istiny. Pokiaľ existuje nesplatený zostatok istiny je možné nárokovať aj dohodnutý úrok. Podľa jeho názoru 15 % úrok z poskytnutej pôžičky nie je vysoký, pretože pri spotrebiteľských úveroch so zabezpečením vo výške viac ako 6 500,-Eur v trvaní od 6-12 mesiacov bol v prvom štvrtroku v r. 2010 úrok vo výške 34,50 % a za štvrtý štvrtrok 2009 28,44 %. Mal za to, že právny nárok v časti úroku je neplatným právnym úkonom s poukazom na § 3 ods. 1 O. Z. Podľa jeho názoru úrokové sadzby dohodnuté v zmluve podľa Národnej banky Slovenska / ďalej len NBS / sa pohybovali v rozsahu od 7,8 % po 8,6 % a podľa štatistických údajov bola v rozsahu 7,89 % pre úvery existujúce a pre nové úvery v rozsahu 6,3 %. Podľa posledného potvrdenia NBS úrokové sadzby pre mesiac november 2009 pre pôžičky jedného roka úroková sadzba činila 5,23 %. Ďalej poukázal na zriadené záložné právo pri uzatvorení zmluvy o pôžičke, pričom hodnota založených nehnuteľností prevyšovala 50-násobne poskytnutú pôžičku.

Žalovaný nesúhlasil so žalobou. Uviedol, že jeho firma sa dostala do finančných problémov, a preto si chcel zobrať pôžičku. Zo začiatku chcel, aby žalobca poskytol pôžičku pre jeho firmu no nakoniec po dohode so žalobcom pôžičku uzatvoril ako fyzická osoba so založením budovy a s 15 % ročným úrokom na dobu jedného roka. Mal v úmysle pôžičku hneď vrátiť v priebehu dvoch mesiacov, z ktorého dôvodu súhlasil s 15 % ročným úrokom. Nakoniec sa mu nepodarilo pôžičku žalobcovi vrátiť, pretože mu dodávatelia dlhovali peniaze. Nakoniec istinu žalobcovi zaplatil a v rámci exekúcie sa vymáhajú iba úroky. Úroky z omeškania zaplatil. Dohoda medzi ním a žalobcom bola taká, že žalobca poskytne pôžičku s 15 % úrokom na rok a v prípade, že istina nebude zaplatená s úrokom do roka, žalobca má nárok na úrok z omeškania.

Na Notárskom úrade Z.. S. E. so sídlom v G., V. X pod č. J. XXX/XXXX XX.XX.XXXX bola spísaná Notárska zápisnica, v zmysle ktorej účastníci konania uzatvorili zmluvu o pôžičke a zmluvu o záložnom práve na nehnuteľnosť. V zmysle zmluvy žalobca žalovanému požičal 200 000,-Eur na obdobie do 4. novembra 2010. V zmysle čl. 2 sa veriteľ s dlžníkom dohodol, že dlžník uhradí veriteľovi za poskytnutie pôžičky 15 % ročný úrok. Ďalej sa dohodli, že v prípade, ak dlžník nevráti poskytnutú pôžičku riadne a včas t. j. v lehote do 4. novembra 2010 je povinný uhradiť veriteľovi úrok z omeškania, ktorý bude vo výške o 8 % bodov vyššie ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ďalej v zmysle čl. 3 sa účastníci zmluvného vzťahu dohodli, že pôžička v sume 200 000,-Eur je splatná 4. novembra 2010, kedy musí byť peňažná suma spolu s úrokom v plnej výške pripísaná na účet veriteľa, prípadne uhradená v hotovosti do rúk veriteľa. V prípade, že pôžička nebude vrátená veriteľovi riadne a včas, dlžník je povinný uhradiť veriteľovi úrok z omeškania.

Nakoľko žalovaný nevrátil riadne a včas pohľadávku vyplývajúcu z Notárskej zápisnice bol vyzvaný právny zástupcom žalobcu na zaplatenie 50 451,37 Eur 29. februára 2012. Výzva zostala bezvýsledná, z ktorého dôvodu žalobca podal predmetnú žalobu. V priebehu konania presne špecifikoval žalobný nárok na sumu 53 882,64 Eur.

Účastníci konania súdu predkladali úrokové miery poskytované bankami pri spotrebiteľských úveroch za štvrtý štvrtrok 2009. V zmysle tohto prehľadu vyplýva, že spotrebiteľské úvery so zabezpečením alebo lízing vo výške viac ako 6500,-Eur pri zmluvnej splatnosti od 6-12 mesiacov činí 28,44 eur a za prvý štvrtrok 2010 34,50 %.

Súd z dostupných materiálov NBS zistil, že pri úveroch poskytovaných v mesiaci september v roku 2009 s dobou splatnosti od jedného roka do piatich rokov úroková miera činila 7,39 Eur.

Žalobca poukazoval na Listy vlastníctva č. XXXX, XXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, z ktorých je zrejmé, že žalovaný bol vlastníkom viacerých nehnuteľností, ktoré mohol predat'. Žalovaný oponoval tomuto vyjadreniu, že z dôvodu krízy nehnuteľnosti nemohol predat'.

Žalovaný súdu predložil Ponuku na predaj a prenájom objektu na podnikateľské účely nachádzajúce sa v Šali, Diakovská ulica z mesiaca jún 2009, v ktorej uvádza cenu za predaj nehnuteľnosti vo výške 550 000,-Eur. Obchodná spoločnosť S-REAL Holding, s.r.o. vydala čestné prehlásenie, z ktorého vyplýva, že nehnuteľnosť evidovaná na Liste vlastníctva č. 6354, nachádzajúca sa v Šali na Diakovskej ulici bola v rokoch 2010 - 2013 ponúkaná na predaj v sume 550 000,-Eur. Záujemcovia o kúpu odstúpili od kúpy, pretože na nehnuteľnosti viazlo vecné bremeno tretej osoby.

Z obchodného registra Okresného súdu Bratislava I oddiel: Sro, vložka číslo: 81942/B vyplýva, že spoločnosť S - REAL HOLDING, s.r.o. so sídlom Nobelova 34, 831 02 Bratislava je zapísaná v predmetnom obchodnom registri a konateľom spoločnosti je Miroslav Sýkora so sídlom Nešporova 1007/1.

Obchodná spoločnosť TP Centrum, s.r.o. 15. septembra 2015 na základe požiadavky vlastníka nehnuteľnosti vyčíslila hodnotu nehnuteľnosti v období rokov 2009-2010 v sume 410 000,-Eur-500 000,-Eur.

Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi /§ 3 ods. 1 Obč. zák./.

Zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu /§ 657 Obč. zák./.

Pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky /§ 658 ods. 1 Obč. zák./.

V danom prípade predmetom konania je zaplatenie 53 882,64 Eur z titulu uzatvorenej zmluvy o pôžičke, v zmysle ktorej žalobca požičal žalovanému 200 000,-Eur na obdobie jedného roka s 15 % ročným úrokom s tým, že žalovaný sa zaviazal pôžičku riadne a včas zaplatiť do konca splatnosti pôžičky. V prípade, že pôžička nebude riadne a včas zaplatená, dlžník sa zaviazal veriteľovi zaplatiť úrok z omeškania.

Za základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že účastníci konania uzatvorili záväzkovo právny vzťah, z ktorého vznikli vzájomné práva a povinnosti dlžníkovi a veriteľovi. Veriteľovi vzniklo právo na plnenie od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok /§ 657 O.Z. /. Žalobca v zmysle zmluvy požičal žalovanému 200 000,-Eur, ktorú skutočnosť žalovaný nespochybnil. Povinnosťou dlžníka bolo do 4. novembra 2010 veriteľovi vrátiť 200 000,-Eur s 15 % ročným úrokom. Z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov žalovaný postupne uhrádzal plnenie, avšak nie v plnom rozsahu, z ktorého dôvodu žalobca si vrátenie dlhu vymáhal cestou exekúcie. Úroky sú odplatom za užívanie predmetu zmluvy. V prípade nesplatenia pôžičky riadne a včas má veriteľ právo na úroky z omeškania. Výška úroku z omeškania je upravená zákonom č. 87/1995 Z. z. Pri úroku je výška závislá od dohody strán a určená percentom z predmetu pôžičky. Maximálna výška úroku nie je žiadnym právnym predpisom určená, nesmie byť však v rozpore s dobrými mravmi a kvalifikovaná ako trestný čin úžery /§ 235 zákona č. 300/2005 Z. z./ Vo všeobecnosti sa pri výške úroku vychádza z výšky úrokovej miery poskytovanej v peňažných ústavoch pri vkladoch občanov. Pri posúdení primeranosti výšky úrokov treba prihliadať na celkové okolnosti úkonu, jeho pohnútky, účel, ktorý sledoval a porovnať dojednaný úrok s úrokovou mierou obvyklou z praxe peňažných ústavov /rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo 57/2005/. Dôvodom uzatvorenia zmluvy o pôžičke zo strany žalovaného bola zlá finančná situácia vo firme v čase krízy, pričom mal v úmysle uzatvoriť zmluvu o pôžičke ako právnická osoba a nie ako fyzická osoba. Nakoniec po dohode so žalobcom zmluvu uzatvoril ako fyzická osoba so založením budovy a s dohodnutým 15 % ročným úrokom. Pôžičku mal v úmysle vrátiť v priebehu dvoch mesiacov, avšak vzhľadom na nepriaznivú finančnú situáciu sa mu nepodarilo tento plán zrealizovať.

V danom prípade žalovaný nespochybňoval vzniknutý záväzok, mal však za to, že I. dohodnutý 15 % ročný úrok bol dohodnutý v neprimeranej výške a že je dohodnutý v rozpore s dobrými mravmi a II. 15 % ročný úrok patrí za obdobie od poskytnutia pôžičky do dňa splatnosti pôžičky a po tomto dátume nabiehajú úroky z omeškania.

I.Úroky dohodnuté pri poskytovaní peňažnej pôžičky predstavujú odmenu za užívanie požičanej istiny. Dohodnuté úroky je potrebné odlišovať od úrokov z omeškania, na ktoré má veriteľ právo, ak sa dlžník dostal do omeškania / § 517 ods. 2 O. Z. /. O.Z: a ani iné právne predpisy výslovne neustanovujú, do akej výšky je možné pri peňažnej pôžičke dojednať úroky, avšak nie je možné tvrdiť, že by výška úrokov závisela len od dohody účastníkov zmluvy, pretože s poukazom na ustanovenie § 3 ods. 1 O. Z., podľa ktorého výkon práv a povinností, vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov, nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Dobrymi mravmi v občianskoprávných vzťahoch sa v súdnej praxi rozumie súbor spoločenských, kultúrnych a mravných pravidiel, ktorý je v súlade so všeobecne uznávanými vzťahmi medzi ľuďmi a mravnými predpismi spoločenského zriadenia a ktorý v historickom vývoji osvedčil istú nemennosť, vystihujúcu podstatné historické tendencie, ktoré sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu základných noriem.

Podľa ustálenej judikatúry, ustanovenie § 3 ods. 1 O. Z. patrí k právnym normám s relatívne neurčitou hypotézou, t. j. k právnym normám, ktorých hypotéza nie je stanovená priamo právnym predpisom a ktoré prenechávajú súdu, aby podľa uváženia v jednotlivom prípade vymedzil hypotézu právnej normy na základe neobmedzeného okruhu okolností.

Pri dojednaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník zvyčajne uzatvára zmluvu o pôžičke často z dôvodov nepriaznivej finančnej situácie tak, ako to bolo v prejednávanej veci. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. V prejednávanej veci úrokové miery v NBS v roku 2009 predstavovali okolo 7,89 % až 8,67 % ročne pri obdobných zmluvách, ako to bolo v danom prípade, ktorú skutočnosť potvrdil aj právny zástupca žalovaného na pojednávaní konanom 29. júna 2015 s tým, že podľa posledného potvrdenia NBS úrokové sadzby pre mesiac november 2009 pre pôžičky jedného roka úroková sadzba činila 5,23 %.

Pri posúdení dojednanej výšky úroku súd vychádzal zo skutočnosti, že žalovaný v čase uzatvorenia zmluvy potreboval finančné prostriedky na podnikanie, ktorú skutočnosť uviedol pri výsluchu na pojednávaní konanom 15. apríla 2013. Dokonca mienil zmluvu uzatvoriť v mene obchodnej spoločnosti, s ktorým návrhom nesúhlasil žalobca a z tohto dôvodu došlo k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke medzi fyzickými osobami so zriadením záložného práva. Predmetom záložného práva boli nehnuteľnosti evidované na Liste vlastníctva č. 6354, katastrálne územie Šaľa, a to: administratívna budova, súpisné číslo 1236 v hodnote 5 000 000,- Eur podľa vyjadrenia žalovaného. V priebehu konania žalovaný preukazoval cenu nehnuteľnosti vo výške okolo 500 000,- Eur. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že v čase uzatvorenia zmluvy žalobca bol vlastníkom aj iných nehnuteľností, ktoré z dôvodu krízy nemohol predat'. V prípade, že by nehnuteľnosti predal, nebol by nútený uzatvárať zmluvu o pôžičke. Nakoniec sám žalovaný potvrdil, že peniaze si požičal z dôvodu zlej finančnej situácie, lebo odberateľ jeho obchodnej spoločnosti nezaplatil faktúry vo výške 600 000,- Eur. Z týchto hľadísk súd vychádzal aj pri posúdení rizikovosti žalobcu pri uzatváraní zmluvy.

Z rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 33Odo 236/2005 z 27. februára 2007 vyplýva, že neprimeraným úrokom je spravidla úrok dojednaný vo výške, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, stanovenú predovšetkým s prihliadnutím k najvyšším úrokovým mieram uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek.. Možno pripustiť, že pri pôžičke na základe zmluvy uzatvorenej medzi fyzickými osobami, najmä v prípade, keď dlžníkom je osoba nachádzajúca sa v obtiažnej finančnej situácii, má pre veriteľa na rozdiel od pôžičiek alebo úverov poskytovaných peňažnými ústavmi výrazne vyššiu mieru rizikovosti, a preto - v závislosti na okolnostiach konkrétneho prípadu - nemusí byť neprimeraný ani úrok, ktorý je dvojnásobkom alebo trojnásobkom úrokovvej miery peňažných ústavov.

Súd na základe vykonaného dokazovania uzatvára, že dojednaný 15 % úrok je primeraný a neodporujúci dobrým mravom pri zohľadnení finančnej situácie žalovaného a úrokovvej miery pri pôžičkách alebo úveroch poskytovaných bankovými ústavmi v čase uzatvorenia zmluvy, ktorá sa pohybovala v rozpätí 7,89 % - 8,67 %, čo predstavuje dvojnásobok úrokovvej miery v danom prípade.

Na margo veci súd uvádza, že tvrdenie žalovaného ohľadne vymáhania dlhu cestou exekúcie, ktoré tvorili len príslušenstvo nie je pravdivé. Súdny exekútor Z. V. H. 19. februára 2013 potvrdil, že v prípade platieb na pohľadávku pre oprávneného boli tieto započítané najskôr na istinu, následne na úroky z omeškania a ostatné príslušenstvo.

II. Krajský súd v Trnave v rozhodnutí sp. zn. 25Co 56/2013 vyslovil právny názor, ktorým je súd prvého stupňa viazaný, v zmysle ktorého veriteľ má právo na úroky, ktoré predstavujú odmenu za užívanie požičanej sumy až do jej reálneho vrátenia dlžníkom a omeškanie dlžníka nemá vplyv na jeho povinnosť platiť z požičanej sumy dohodnuté úroky, pričom v zmysle O. Z. sa omeškaním rozširujú právne povinnosti na strane dlžníka o povinnosť platiť z dlžnej sumy aj úroky z omeškania / § 517 ods. 1, 2 O.Z. /. Vzhľadom na zistený skutkový a právny stav vo veci rozhodol súd tak, ako je uvedené v enunciate rozsudku.

Na margo veci súd uvádza, že tvrdenie žalovaného ohľadne vymáhania dlhu cestou exekúcie, ktoré tvorili len príslušenstvo nie je pravdivé. Súdny exekútor Z. V. H. 19. februára 2013 potvrdil, že v prípade platieb na pohľadávku pre oprávneného boli tieto započítané najskôr na istinu, následne na úroky z omeškania a ostatné príslušenstvo.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého priznal žalobcovi ako úspešnému účastníkovi konania náhradu trov, pričom odmena za jeden úkon podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. činí 519,49,- Eur v roku 2012 a v roku 2013 532,77,-Eur za tieto úkony právnej pomoci.

1. príprava a prevzatie / počítaná zo sumy 47.780,14,-Eur - 519,49,-Eur
2. podanie žaloby - 519,49,-Eur
3. vyjadrenie k odporu - 519,49,-Eur
4. pojednávanie z 20. februára 2013 - 519,49,-Eur
5. pojednávanie z 15. apríla 2013 / počítané zo sumy 53 882,64,-Eur
6. analýza skutkového a právneho stavu - 532,77,-Eur
7. pojednávanie z 22. mája 2013 - 532,77,-Eur
8. odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa - 532,77,-Eur
9. vyjadrenie k odvolaniu žalovaného - 532,77,-Eur
10. pojednávanie z 29. júna 2015 - 532,77,-Eur
11. čiastočné späťvzatie žaloby - 532,77,-Eur
12. pojednávanie z 22. októbra 2015 - 532,77,-Eur
13. pojednávanie z 12. mája 2016 / počítané zo sumy 37 882,64,-Eur / - 499,57,-Eur, čo spolu činí 6 839,69,-Eur + režijný 4 x 7,63,-Eur za obdobie od 1. januára 2012 do 31. decembra 2012, 6 x 7,81,-Eur za obdobie od 1. januára 2013 do 31. decembra 2013, 3 x 8,39,-Eur za obdobie od 1. januára 2015 do 31. decembra 2015, 8,58,-Eur za obdobie od 1. januára 2016 do 31. decembra 2016, čo spolu činí 102,55,-Eur.

Náhrada cestovného podľa § 15 písm. a/ advokátskej tarify - cesta 20. februára 2013 Bratislava - Galanta a späť - 144 km, základná náhrada za 1 km/0,183,-Eur pri spotrebe na 100 km - 5,8 - cena za liter paliva - 1,434,-Eur = 38,32,-Eur

- cesta 15. apríla 2013 Bratislava - Galanta a späť - 144km, základná náhrada za 1 km/ 0,183,-Eur pri spotrebe na 100 km - 5,8 - cena za liter paliva - 1,391,-Eur = 37,97,-Eur

- cesta 22. mája 2015 Bratislava - Galanta a späť - 144 km, základná náhrada za 1 km/0,183,-Eur pri spotrebe na 100 km -5,8 - cena za liter paliva - 1,363,-Eur = 37,73,-Eur

- cesta 29. júna 2015 Bratislava - Galanta a späť - 144 km, základná náhrada za 1 km/0,183,-Eur pri spotrebe na 100 km - 9,6 - cena za liter paliva - 1,204,-Eur = 42,99,-Eur

- cesta 22. októbra 2015 Bratislava - Galanta a späť - 144 km, základná náhrada za 1 km/0,183,-Eur pri spotrebe na 100 km - 9,6 - cena za liter paliva - 1,078,-Eur = 41,25,-Eur

- cesta 12. mája 2016 Bratislava - Galanta a späť - 144 km, základná náhrada za 1 km/0,183,-Eur pri spotrebe na 100 km - 9,6 - cena za liter paliva - 1,039,-Eur = 40,71,-Eur, čo spolu činí 238,97,-Eur.

Náhrada za stratu času podľa § 17 advokátskej tarify pri ceste Bratislava - Galanta a späť pri počte začatých polhodín v počte 4

- cesta 20. februára 2013 - náhrada za každú začatú polhodinu - 13,01,-Eur = 52,04,-Eur

- cesta 15. apríla 2013 13,01,-Eur = 52,04,-Eur

- cesta 22. mája 2013 13,01,-Eur = 52,04,-Eur

- cesta 29. júna 2015 13,98,-Eur = 55,92,-Eur

- cesta 22. októbra 2015 13,98,-Eur = 55,92,-Eur

- cesta 12. mája 2016 14,30,-Eur = 57,20,-Eur, čo spolu činí 325,16,-Eur.

Spolu odmena advokáta činí 7 506,37,-Eur + 20 % DPH / 1501,27,-Eur / = 9 007,64,-Eur. Súd žalobcovi priznal aj náhradu za zaplatený súdny poplatok vo výške 3 232,50,-Eur pri podaní žaloby / správne mala byť uplatnená suma 4 956,50,-Eur, za súdny poplatok pri podaní žaloby vo výške 2 866,50,-Eur + 2 090,-Eur za súdny poplatok za odvolanie /. Žalovaný je povinný žalobcovi zaplatiť z titulu náhrady trov konania 12 240,14,-Eur / 9 007,64 + 3 232,50 / právnemu zástupcovi žalobcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie, a to do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, písomne alebo ústne do zápisnice.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému

rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.